

מסכת סוטה

פרק ב

א. הָיָה מְבִיא אֶת מִנְחָתָהּ בְּתוֹךְ כְּפִיפָה מִצָּרִית וְנוֹתְנָה עַל יָדֶיהָ כְּדִי לִיגָעָהּ. כָּל הַמִּנְחוֹת תִּחְלָתָן וְסוּפֹן בְּכָלִי שָׂרֵת, וְזוֹ תִּחְלָתָהּ בְּכָפִיפָה מִצָּרִית וְסוּפָהּ בְּכָלִי שָׂרֵת. כָּל הַמִּנְחוֹת טְעוֹנוֹת שָׁמֶן וְלִבְנָה, וְזוֹ אֵינָה טְעוֹנָה לֹא שָׁמֶן וְלֹא לִבְנָה. כָּל הַמִּנְחוֹת בָּאוֹת מִן הַחֲטִין, וְזוֹ בָּאָה מִן הַשְּׁעוֹרִין. מִנְחַת הָעֹמֶר אֶף עַל פִּי שְׂבָאָה מִן הַשְּׁעוֹרִין הִיא הִיטָה בָּאָה גָּרֵשׁ, וְזוֹ בָּאָה קֶמַח. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, כָּשֶׁם שֶׁמַּעֲשִׂיהָ מַעֲשֵׂה בְהֵמָה, כֹּךְ קֶרְבָּנָה מֵאֹכֵל בְּהֵמָה:

ב. הָיָה מְבִיא כִּלְיֵי שֶׁל חֶרֶס חֲדָשָׁה, וְנוֹתֵן לְתוֹכָהּ חֲצִי לֶג מִים מִן הַכִּיּוֹר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, רְבִיעִית. כָּשֶׁם שֶׁמֶמְעֵט בִּכְתָב, כֹּךְ מִמְעֵט בְּמִים. נִכְנָס לַהֵיכָל וּפָנָה לִימִינוֹ, וּמִקּוֹם הָיָה שָׁם אִמָּה עַל אִמָּה, וְטָבֵלָא שֶׁל שִׁישׁ, וְטָבַעַת הִיטָה קְבוּעָה בָּהּ. וְכִשְׁהוּא מַגְבִּיהָ, נוֹטֵל עֹפֶר מִתַּחְתֶּיהָ וְנוֹתֵן כְּדִי שֶׁיִּרְאֶה עַל הַמִּים, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ה) וּמִן הָעֹפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקֶרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַמִּים:

ג. בָּא לוֹ לְכַתֵּב אֶת הַמַּגְלָה, מֵאִינָה מְקוֹם הוּא כוֹתֵב, (במדבר ה)
מֵאֵם לֹא שָׁכַב אִישׁ וְגו', וְאֵת כִּי שְׁטִית תַּחַת אִישׁוֹ וְגו'. וְאִינוּ כוֹתֵב
וְהַשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה וְגו'. וְכוֹתֵב יִתֵּן ה' אוֹתוֹ לְאֵלָה וְלִשְׁבַּעַה
וְגו', וּבָאוּ הַמֵּים הַמְּאָרְרִים הָאֵלָה בְּמַעֲיוֹ לַצְּבוֹת בָּטָן וְלִנְפֹל יָרֵךְ.
וְאִינוּ כוֹתֵב וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן אָמֵן. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, לֹא הָיָה
מִפְסִיק. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל עֲצָמוֹ אִינוּ כוֹתֵב, אֶלָּא יִתֵּן ה' אוֹתוֹ
לְאֵלָה וְלִשְׁבַּעַה וְגו' וּבָאוּ הַמֵּים הַמְּאָרְרִים הָאֵלָה בְּמַעֲיוֹ וְגו'. וְאִינוּ
כוֹתֵב וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן אָמֵן:

ד. אִינוּ כוֹתֵב לֹא עַל הַלּוּחַ וְלֹא עַל הַנֶּזֶר וְלֹא עַל הַדִּפְתָּרָא, אֶלָּא
עַל הַמַּגְלָה, שֶׁנֶּאֱמַר (שם) בִּסְפָר. וְאִינוּ כוֹתֵב לֹא בְּקוֹמוֹס וְלֹא
בְּקִנְיָנוֹתוֹם וְלֹא בְּכָל דְּבַר שְׁרוּשִׁם, אֶלָּא בְּדִיו, שֶׁנֶּאֱמַר (שם) וּמָחָה,
כָּתֹב שְׂיָכוֹל לְהַמְחִיק:

ה. עַל מֶה הִיא אוֹמֶרֶת אָמֵן אָמֵן. אָמֵן עַל הָאֵלָה, אָמֵן עַל הַשְּׁבוּעָה.
אָמֵן מֵאִישׁ זֶה, אָמֵן מֵאִישׁ אֲחֵר. אָמֵן שְׁלֹא שְׁטִיתִי אַרְוֶסָה וּנְשׁוּאָה
וְשׁוֹמֶרֶת יָבָם וּכְנוּסָה, אָמֵן שְׁלֹא נְטִמָּאתִי. וְאֵם נְטִמָּאתִי, יָבֹאוּ בִּי.
רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אָמֵן שְׁלֹא נְטִמָּאתִי, אָמֵן שְׁלֹא אֶטְמָא:

ו. הַכֹּל שְׁוִין שְׁאִינוּ מִתְּנָה עֲמָה לֹא עַל קֶדֶם שְׁתַּתְּאָרִס וְלֹא עַל
מֵאֲחֵר שְׁתַּתְּגַרֵּשׁ. נִסְתַּרְהָ לְאַחֵר וְנְטִמָּאת וְאַחֵר כֹּף הַחֲזִירָה, לֹא הָיָה

מִתְנָה עֲמָה. זֶה הַכָּל, כֹּל שֶׁתִּבְעַל וְלֹא הִיָּתָה אֲסוּרָה לוֹ, לֹא הִיָּתָה

מִתְנָה עֲמָה:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org